

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razun nedelj in praznikov. Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljkih izhaja prvo izdanje ob 1 uri pop.

Naročnina znaša:

Obe izdanji na leto gl. 21—
Za samo večerno izdanje „ 12—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Novejše vesti.

Ljubljana 20. Sinoči je bila sijajna bakljada povodom sestanka slovenskih dijakov. Župan Hribar je v krasnem govoru pozival dijake, naj ostanejo zvesti narodnemu načelu. Na shodu je bila živahna razprava in se je vsprejela resolucija za ustanovitev slovenskega vseučilišča v Ljubljani. V imenu koroških Slovencev je govoril g. Legat, ki je priporočal, naj se ne pozabijo njegovi rojaki, ki bijejo obupen boj za svoj obstanek. Posl. Žitnik je povdarjal, da le zložnim in energičnim delovanjem bode možno odbijati napade sovražnika.

Territet 20. Za dan 30. avgusta se pričakuje prihod cesarice Elizabete v bližnji kraj Cause, kjer visoka gospa ostane dlje časa.

Dunaj 20. Vojni naredbenik objavlja imenovanje generala topništva, de Pietreieha, predsednika višega vojnega sodišča, predsednikom najvišega vojnega sodišča, ter imenovanje generalmajorja Gustava Ratzenhoferja predsednikom višega vojnega sodišča.

Lvov 20. Tu je provzročilo veliko vznemirjenje, ker se je zaustavilo delovanje porotnik sodišč. Nekateri listi sodijo, da hoče vlada tudi v vztočni Galiciji proglašiti obsedno stanje, baje zato, da bode imela svobodno roko o eventualnih novih volitvah v državni in deželni zbor.

Petrograd 20. Potrja se, da povodom bivanja carja Nikolaja v Moskvi pride tjakaj mnogostevilna deputacija Armenov, da izroči carju obsežno spomenico v imenu Armenov, ki so povodom poznane klanja pobegnili v kavkaziške pokrajine. Armeni da hočejo prositi carja, da bi smeli ostati v Rusiji dokler ne nastanejo taki politiški odnošaji, ki jim dovole povrnitev v domovino.

Petrograd 10. Listi naznanjajo, da je minister za poljedelstvo predložil državnemu svetu znamenitih načrtov za reforme na korist delavskim in poljedelskim slojem.

London 20. Kakor javljajo listu »Times« iz Hongkonga od 9. t. m. se nadaljuje klanje ustašev v južnih pokrajinah Kitaja.

Carigrad 20. Po poročilih s Krete so dne 15. t. m. poskusili Mohamedani, da bi prekoračili vojaški kordon pri Rhetymo, a odbiti so bili po ruskem vojaštvu. Dne 17. t. m. so sklenili admirali, nahajajoči se na Kreti, da ne dopuste nikakega premikanja turškega vojaštva.

Pariz 20. Brzjavke iz različnih mest vztočne Francije naznanjajo o velikih viharjih, ki provzročajo mnogo škode. Vsled vročine trpe vojaki močno na vojaških vajah. Mnogo jih je obolelo na solnčnici, dva sta umrla. Termometer je poskočil na 48 stopinj.

Rim 20. Mej cerkvenimi oblastmi in onimi za javno varnost so se določile potrebne odredbe, da se preprečijo morebitni neredi na onih krajih, kjer se bodo vršili obredi v proslavo imendana papeževega, sosebno pa v cerkvi sv. Joahima.

Rim 20. Povodom imendana papeževega je izšel »Osservatore romano« v sijajni obliki. List izraža čestitke papežu in prosi blagoslova za Italijane. Klerikaleci pripravljajo za jutri razsvetljava.

Dunaj 21. Grof Thun odpotuje dne 31. t. m. v Budimpešto, kjer prično zopet pogajanja z ministrskim predsednikom ogrskim. Ako pogajanja tudi to pot ne donesejo nikakega vspeha, potem — tako se sodi — pojdeti ministrska predsednika še enkrat pred cesarja na Dunaj. Potem bode na vladarju, da odloči definitivno. Nekateri krogi menijo, da se kriza reši s tem, da jeden obeh ministrskih predsednikov odstopi.

Nauhelm 21. Cesarjeva dvojica nemška je došla sem v obiske k cesarici Elizabeti. Sestanek je bil jako prisrčen.

Rim 21. Praznik sv. Joahina, patrona sv. Očeta, se je slavil letos veliko sijajneje, nego navadno. Na stotine in stotine je brzjavk in pisem,

se je pripetilo mlademu srečju? Zakaj ste došli, Martin, da mi nosite nemir v moj mir!»

»Draga mati«, je rekel knez Martin, »nismo Vam donesli nemira, marveč srečo in radost!»

»Srečo in radost, sinko?« je pokimala starka z glavo, »oj, to so redki gosti pri meni; ne znam jim več imena.«

»Zares, mati«, je nastavil Martin. Danes je doletel na dvor bel golob in me vprašal na junaško vero, je-li tu bela golobica. A jaz sem mu odgovoril, da se ne spominjam prav. A golob mi je rekel, da jo on pozna prav dobro in da bi mu bila lepa družica ter je pristavil še, da je dobre rodovine in da mu je prazna hiša. Nato sem pozval jaz golobico, a sedaj vprašaj jo, kaj bi rekla, ako bi golob zagolčal, a ona, videla boš, da ne poreče: »Nočem!« Dolete! so tudi bratje golobi in so rekli, da jo bodo varovali s svojimi krili, in da jej ne bode nedostajalo nikdar prosa.

»Kaj mi pripoveduješ tu bajke, kakor na božič, in čemu te šale; ne veš-li, da je danes velik post?« se je razsrdila starka nekako, pritiskaje živahnje Klarino glavo. »Govori trezno, Martin! Kaj je! Svati? Da mi oženite Klarico; moje dete, mojo Klarico?»

»Dà, mati«, je odgovoril knez. »V par besedah rečeno: Mojo Klarico snubi vrli plemič in junak Jurij Daničič, sin mojega pobratima Ivana.

ki jih je prejel sv. Oče. Na vsprejemu pred papežem je bilo do 200 oseb: kardinalov, patrijarhov, nadškofov, škofov, diplomatov, aristokracije itd.

Poklonili so papežu raznih darov. Papež se je razgovarjal z mnogimi osebami. Vsprejem se je vršil opoludne. Papež je vstopil, obdan od svojega dvora. Sv. Oče je izgledal prav dobro.

Rim 21. Ministerstvo za notranje stvari oporeka vesti, da bi bil ministerski predsednik Pelloux odredil preiskavo v ta namen, da izve, koliko uradnikov-socijalistov je na ministerstvu poš in brzjava.

Madrid 20. Silvella se je izrekel v tem zmislu, naj se takoj skličejo Cortes in se je izjavil pripravljene vsprejeti vlado, ako bi tako zahtevala krona. »Liberal« zahteva, naj se zopet uveljavijo konstitueijonelne garaneije.

Pariz 20. »New-York Herald« je izvedel iz Gibraltarja, da je tjakaj došla brzjavka, da je prejšnji generalni guverner na Filipinih, Pinar de Rivera, umorjen.

Madrid 20. Vest, da je Pinar de Rivera umorjen, ni resnična. Brzjavke iz Manzanillo javljajo, da je jeden španski eskadron zapodil oddelek kubanskih ustašev. Vodja ustašev, Mahado, je ubit.

Pariz 20. Listu »Temps« javljajo iz Madrida da praske med kubanskimi ustaši in Amerikani vzbujajo tam živo zanimanje. Želi se, da bi Amerikani kaznovali ustaše ter da bi čim prej zasedli Kubo.

New-York 20. Brodovje admirala Sampsona je priplulo danes zjutraj v tukajšnje pristanišče.

New-York 21. Brodovje admirala Sampsona je bilo vsprejeto velikanskim navdušenjem. Topovi so gromeli, a v grom se je mešalo zvonjenje zvonov. Celo po strehah so stali ljudje. Mestni načelnik je šel na brod, da prijavi Sampsonu in njegovim častnikom, da so imenovani častnimi občani.

Vi veste mati, da lje to slavna kri. Vi poznate njegovega očeta, Vi ste poznali slavnega strica njegovega Jurija, radi čegar junaštva je podelil cesar Rudolf vsemu plemenu Daničičev ogrsko plemstvo; Vi ste bila, mati, posestrima Klare Antulovičeve, babice tega mladeniča, kateremu je junaštvo preraslo brke, sin je našega naroda, Senjan in vlastelin. Jaz sem rekel: v božjem imenu! Deklica je pordečela kakor rožica in glejte nas, dobra starka, pred Vami, da rečete tudi Vi svojo in da blagoslovite zaročenece.

»A ti? Ti?« je dvignila starka deklčinu glavo in goste kaplje so jej drhte v ugaslih očeh, »kaj praviš ti, Klarica?»

»Jaz —« je šepnila deklcia in zardela silno, — »jaz sem tako srečna — srečna, sladka babica!»

»Glej!« je nadaljevala, položivši roke na Klarine prsi, »kako leti to sree — leti kakor lastavica. Tu ni leka, razun smrti, smrti! Jaz vem to, kaj se pravi: tok, tok, tok! A meni si tajila, idi, mlada grešnica! Ker po srečju sem izmerila, da da to ni vzplamtelo kar čez noč, da so to stareji račun. Modri ste! Izmolili ste litanije, pa sedaj ste prišli semkaj, da babica reče: »Amen!« Modri ste! Da, kaj nas briga slepa babica, v kot z njo, je-li?» (Pride še).

PODLISTEK.

19

Čuvaj se senjske roke!

Zgodovinska povest.

Spisal A. Senoa. Poslovenil F. Š. Cvetkov.

»Kdo je?« je vprašala starka otrorivši usta, »si-li ti Martin? Imaš kak glas od Nike, imaš-li sinko?»

»Nimam«, je odgovoril ponositi junak z mehkim blagim glasom, »a jutri pride oče gvardijan z Reke; on nam gotovo donese dobrih vestij, ker mi je obečal o slovesu, da bode povpraševal na vse strani.«

»Bode-li? Bode li?« je odvrnila starka, »to je dolgo, sinko Martin, ah predolgo! Sinoči sem lepo sanjala o njem. Poljubovala, objemala in gledala sem ga, čuješ-li Martin! gledala ga, ah, slepa sirota. Dolgo je temu. Pomagaj mi Mati Božja s Trsata! A po kaj si prišel, Martin? Vas je več tukaj — tudi Klarica je tu. Si-li, zlato moje? Si-li?»

»Sem, sladka babica!« je zavpila Klara, spustivši se na kolena in položivši lepo glavo v starino krilo. Starka se je pripognila in jo prijela z obema rokama za glavo. »Ali si objestna! Kako sem se preplašila! Pa glej! glej! Mokre oči! Kaj

London 21. Iz Manile javljajo, da so zgube Amerikanov pred Manilo znašale 46 mrtvih in sto ranjenih. Španci da so imeli 200 mrtvih in 400 ranjenih. Podvodni brzozav je zopet postavljen.

Madrid 21. Vladni krogi zatrjajo, da vlada mir po vsej Španiji. Don Carlos je prepovedal svojim pristašem vsaki revolucionarni pojav.

Ne v Ameriko!

Od državnih oblastij, s propovednic doli, od deželnih in občinskih činiteljev, od poštenega časopisja, iz rodoljubnih krogov, od povsod, kjer je pravih prijateljev ljudstva, zlasti pa med slovanskimi plemeni avstrijskimi, kolikor jih biva v naših južnih pokrajinah in gori v Galiciji, se neprestano ponavlja rodoljubno svarilo: Ne v Ameriko!

Vemo, da le grozna sila in obup gonita slovanskega kmeta z domače pedi zemlje. Onega kmeta, ki je konservativen do skrajnosti in ki je z vsako žilico v svojem organizmu navezan na ljuba domača tla. Grozne dušne boje mora izvojevati siromak, predno se je odločil v to, da zapušča, kar ljubi tako neizrečeno: domačo vas, domačo zemljo, domačo streho, v kateri je zagledal luč sveta, domače običaje in ljube sosedo in brate, katerim je bil od rojstva sem zvest drug v veselju in zvest sobovjenik v trdem boju za borno ekzistenco svojo. Vendar odhaja. Vemo vse to in poznamo tudi nezprosnega sovražnika, ki potiska našemu seljaku potni les v roke in ga goni tja v daljnji nepoznani svet, iskat — življenja. Ako nisi iz kamena, poka ti sree in solzi se ti oko, saj je on, ki odhaja v svet, ker so ga pregnale od tu žalostne socialne in gospodarske razmere, tako, da nima na svetu ničesar več, nego drage svojce, za katere mu je skrbeti, pa pot pred seboj in nebo nad seboj — saj je to tvoj brat ne le kakor človek, ampak se mu prelija po žilah ista kri in porodila in vzgojila ga je ista slovanska mati; saj veš, da njegov in njegovih odhod iz domovine znači — narodno izgubo.

Ta narodna izguba ni le velika in evidentna, ampak je grozna sosebno zato, ker se navadno ne da več popraviti. Zato navdaja slehernega slovanskega rodoljuba z grozo in strahom, ko vidi izseljevanje naših kmetov iz slovenskih pokrajin, iz Hrvatske, Slavonije in Galicije.

Vemo pa tudi, da mnogokateri ne odhaja iz nujne, neizogibne potrebe, ampak, ker je bil zaveden v to po brezvestnih dušah, ki si služijo svoj nečastni kruh ob nesreči nevednih ljudij.

Vemo torej vse in poštujemo vse, vendar vsklikamo in bodemo vsklikali: Ne v Ameriko!

Strah za narodno bodočnost, strah pred izgubami na narodni blaginji in na narodnem imetju deluje tu, pa tudi zgolj človeško usmiljenje in sočutstvovanje do onih siromakov, ki zapuščajo domovino, ker vemo, da večina izseljencev drvi v pogubo. Tu jih je trla beda, tam pa jih čaka — poguba!

To so usodni vzroki, ki silijo vso slovansko javnost, da svari in svari: Ne v Ameriko!

Sodba je torej soglasna, da je izseljevanje iz domovine obzirom na splošno narodovo blaginjo — zlo, nesreča. A komu je prva dolžnost, da pobija zlo in da odvrta od nesreče?! Menda časopisju.

To dolžnost in nič drugega smo vršili mi, ko smo svarili in svarimo: Ne v Ameriko! Vendar nam je to strašno zameril amerikanci »Glas naroda«, da nam bere hude levite:

»Le nič ne obžaluj draga »Edinost« naših rojakov, nihče jih ni zapeljal, zavedni so, vedó, da so slobodni, in niso siromaki, ali bedni; ti naši rojaki v Calumetu živé v tako dobrih razmerah, da bi se tržaški »odlični« gospodje čudili, in to brez pretiravanja. Ako bi Slovenci tudi v istimi šli v vojno pod zvezdno zastavo, jih ni potrebe nikomur obžalovati, ker s tem bi le pokazali, da čislajo in ljubijo drugo domovino, **ktera jim je milejša nego prava domovina.** Doma so bili vedno siromaki, stiskani po bričih in odelih, marsikdo ni imel niti soli, a o mesu molčimo. Tu pa pridni delavec živi kot človek in mu ni potreba nositi klobuka v rokah in hoditi od Poncija do Pilata. Lepše je iti v vojno za tako domovino, ktera daje vsaj ekzistenco, jih pripozna za ljudi in so v njej slobodni, nego pa za domovino, ktera nje sinovom le prerada namesto kruha ka-

men ponuja. Tržaški Slovenci so preveč lojalni, vse pričakujejo od krone, a ponavadi dobé le figo pod nos!

Amerikanski dolarji so že marsikak grunt in hišico na Slovenskem obvarovali bobna, marsikak Slovence, kateri je v Ameriko prinesel samo pridne roke, si je opomogel in doma domačijo kupil, do ktere ne bi na Slovenskem prišel, ako bi deset dinastij doživel in delal kakor nema žival.

Mi vedno kritikujemo tudi ameriške razmere, a to zato, da ne bi šlo nič nazaj, pač pa le naprej. Ako slab čas pride, ga pretremo in ni goldinarjev sem in so tudi premajhni.

Le v Ameriko, pridni, zdravi Slovenci, ako le veste h komu, tukaj bodete tako dobro živeli, kakor na Slovenskem uradniki višjih razredov in tudi nove naredite, ne pa le se z dolgovi in briči ukvarjali. Najlepša domovina je slobodna dežela, in to dežela, katera poleg truda tudi zaslužek dá!

Na opazko, da so tržaški Slovenci »preveč lojalni« in da pričakujejo vse »od krone«, smo že odgovorili te dni. Še manje se nam zdi potrebno, da bi reagovali na opazke o »odličnih« gospodih v Trstu, da si čutimo prav dobro ironijo, ki so jo potaknili gospodje Amerikani mej ušesca, ki so jih postavili pred in po besedi »odličnih«. Vsakdo mora biti zadovoljen s tem, kar je, in saj ni, da bi morali biti vsi ljudje na svetu — odlični, in niti tako ne, kakor so gotovo naši slovenski Amerikani.

Niti proti temu nimamo ničesar, da Amerikani slovenski, ki žive v »tako dobrih razmerah«, da bi se jim mi čudili, »ljubijo in čislajo svojo domovino, ktera jim je »milejša, nego prava domovina« — protestovati pa moramo svečano in ogorčeno proti temu, da gospodje generalizujejo, kakor da bi se tako godilo vsem ali vsaj večini izseljencev, ako so le »pridni« in »zdravi«: protestujemo, ker vemo, da to — ni res! Protestujemo, da se takimi rožnatimi slikami naravnost pozivlja slovansko ljudstvo na izseljevanje! Protestujemo, da se izrek, kakoršen je oni: »Najlepša domovina je slobodna dežela, in ta dežela, ktera poleg truda tudi zaslužka dá« — slovanski narod korumpira in se mu tako rekoč iz srea trže ljubezen do svoje resnične domovine. To je pozivanje na brezdomovinstvo, a brezdomovinstvo je — izdajstvo.

Ako pripovedujejo gospodje o dolarjih, ki so rešili že marsikak »grunt in hišico« obvarovali bobna, pa bi lahko pripovedali mi o tisočih posestev in ekzistenc v Avstriji, ki so se pogubile, ker so slepo begale za fano morgano amerikanskih dolarjev; pripovedovali bi lahko, kako po nekod — zlasti v Slavoniji — posestvo za posestvom prehaja za ničev denar v roke tujinstva, kako se naš rod umika za vedno z svoje rodne grude, tako, da so posledice izseljevanja zadobile naravnost katastrofalen značaj in pomenjajo veliko narodno nesrečo.

»Amerikanci« naj le ljubijo svojo drugo domovino, mi pa se trdno držimo te vere, da je vsakemu človeku, ako se noče pregrešiti proti naravi sami, dolžnost, da ljubi svojo prvo in pravo domovino, kakor ljubi vsaka božja stvarica svoje gnezdo.

Zato bodeno klicali vedno in kličemo tudi sedaj: Ne v Ameriko!

DOPISI.

Iz goriške okolice. (Kaj je bilo prav za prav v Pevmi?) [Izv. dop.] Puguben ples je bil dne 7. t. m. v Pevmi. Ples, katerega so priredili domači: pevmski, a ne najboljši fantje; ker dva istih sta že očeta, seveda ne poročena, katera rima nekdanji ljubici zibate nedolžna bitja sebi, starišem, domačemu duhovniku, učitelju, poštenim vaščanom v veliko žalost in sramoto; tretji fant pa bo v kratkem oče nezakonskega otroka. Dva fanta sta bila v preiskavi zaradi motenja službe božje dne 31. vinotoka min. leta. In ti izbrani fantje so dobili dovoljenje za ples na priprošnje gosp. Fogarja. V ponedeljek pred plesom so peli v družbi goriških godeev pod mestno zastavo italijansko-izvorne pesmi na Fogarjevem dvorišči. Domači duhovnik je bil ta čas v spovednici. Nekdo je zaprl cerkvena vrata, da ne bi divje rjojenje in tulenje motilo pobožnih ljudi, ki so prišli na predvečer »Porejnkule« v cerkev k spovedi — pa še ni bilo miru. Duhovnik-spovednik je moral poslati cer-

kvenika v krčmo, da bi krčmar pomiril razgrajalec — a tudi krčmar ni imel vspeha. Že tisti večer in sosebno drugi dan na Porejnkulo so ljudje v Pevmi in v Gorici mnogo govorili o neotesanosti in surovosti pevmskih fantov in o drznosti in izzivanju goriških godeev.

Dne 5. t. m. smo bili vabljeni v sejo občinskega starešinstva, v kateri je predlagal starašina preč. g. Budin, naj se nikar ne dovoljuje javnih plesov v pevmsko — podgorski občini. Utemeljeval je svoj predlog, rekši, da so današnji plesi grešni in škodljivi v verskem in gospodarskem obziru. »Nikar ne mislite, gg. starišine«, tako je sklenil, »nikar ne mislite, da nasprotujem prihodnjemu plesu v Pevmi zato, ker bo svirala goriška godba, ker meni, kakor duhovniku, je pač vsejedno, ali svira italijanska ali turska godba, ne, plesu kakoršnega prireja dananašnja mladina, sem in bom nasproten kakor človek in kakor katoliški duhovnik, ker današnji javni plesi morijo pravne in pobožne občutke, begajo ljudstvo in na stečaj odpirajo mladim in starim vrata v temne ječe, v bolnišnice, v norišnice.«

Da se je pa ples, kljubu predlogu preč. g. kurata, dovolil, nismo krivi mi starejšine, ker ples sta bila obljubila fantom g. Fogar in župan gosp. Ant. Klančič že 3 tedne pred sejo. Naravno je, da se mi, kakor možje, nismo mogli zoperstavljati županu in ga prisiliti, da bi zabranil že dovoljeni ples, ker on edini ima v takih slučajih škarje in platno v rokah. — Napočil je dan veselja za židovske časopise, dan rajanja za nes pametno mladino, dan žalosti za stariše, dan preklinjevanja, obrekovanja in opravljanja za tiste, ki so hoteli zabraniti ples.

V nedeljo zjutraj 7. t. m. je domači gosp. kurat propovedoval med mašo, po evangelju, o plesu. Prepričati je hotel svoje poslušalce, da so današnji plesi grešni. Tu moramo opomniti, da g. govornik narodnosti niti omenil ni.

Takoj po maši sta prišla dva fanta prosit g. kurata za slovenske zastave. Skrajna predrznost!

Čisto mirno jima je razložil g. kurat, v pričo dveh starešin, da jima on, kakor duhovnik, ne more dati zastav za lepšanje plesišča. »Če bi prevzvišeni knezonadškof zvedeli, da sem vam dal zastave, vzeli bi mi gotovo sv. mašo«. Ipsissima verba! (Zvršetek pride.)

Politični pregled.

K položaju. Saj poznate tisti instrument, kateremu se pravi kalejdoskop in v katerem se vrste slika za sliko!

Tako se vrste slike v sedanji krizi avstrijski. Danes vidimo, kako zatrjajo Madjari Nemeem, da od njih nimajo pričakovati ničesar; potem vidimo, kako potujeta grof Thun in baron Banffy v Išč: grof Thun vesel, Banffy kislim obrazom in pripravljen na popoln poraz; hkratu prihaja nova slika: grof Thun na tleh, baron Banffy pa stoji nad njim zmagonosno kakor triumfator; zopet nova slika: liberalci in konservativci, Poljaki in veleposestniki se pripravljajo, da potisnejo v stran češki radikalizem ter da ugonobe pošast — panslavizma; najnovejša slika pa nam kaže položaj v nasprotnem zmislu: isti nemški konservativci, ki popred niso videli ure, da se rešijo iz koščenih slovanskih rok, pozivljajo dosedanjo večino, vstevši Čehe, naj sklene zopet trdno svoje vrste, da se prepreči vladarstvo centralistično-nemškega liberalizma, katerega nositelji baje že slutijo, da jim zopet veje pomladanja sapa in za katere baje delajo z vso silo za dunajskimi kulisami!

Da, zgodilo se je čudo: isti gospod dr. Ebenhoch, ki se je zadnje čase vel tako čudno proti večini, prav isti Ebenhoch pozivlja v svojem »Linzener Volksblatt« skupine, sestavljajoče večino, naj izjavijo kategorično, da hočejo ostati skupaj za vse slučaje.

Ta poziv v rečenem nemškem listu je izzval kar celo ploho psok od nemške strani na Ebenhochu in njegove, dočim češka glasila večinoma simpatično pozdravljajo ta poziv.

Naravna je jeza na jedni, kakor zadovoljstvo na drugi strani, kajti, ako je ta poziv iskren, in ako smemo pričakovati, da se bo izvrševal praktično, potem je res, da pomenja veliko črto preko računov nemške obstrukcije.

Da vidimo, kakovo sliko nam prinese jutri naš avstrijski kalejdoskop!

Po dolžnosti kronistov beležimo še, da se je govorilo te dni, da so dnevi ministerstva Thunovega šteti, ker da odstopi še predno se sestane parlament. To da se utegne zgoditi dne 12. septembra.

Stvari v Srbiji postajajo resneje od dne do dne. Sedaj je nehalo izhajati 14 opozicijskih listov, med temi tudi liberalni Rističev organ »Srpska zastava«. Ta list piše v zadnji svoji številki: »Narodu in novinstvu se je nadela torba (po novem tiskovnem zakonu namreč), z bok česar je zastoj, da bi se bojevali proti zistemu, ki tira Srbijo v moralni, politični in gospodarski propad. Narodu so se v kratkem času vzele vse pravice, in slednjič tudi pravica volitve svojega zastopa, ki se sestavlja sedaj po vladnem imenovanju. Naroda se ne vprašuje sedaj o ničemer, isti nima nikake pravice več do kontrole. Vse se je vzelo narodu, razen pravice — plačevanja v krvi in denarju. Dosedaj se ni posrečilo še nikomur, da bi vladal brez podpore naroda; vsi, ki so poskušali kaj takega, so našli žalosten konec; zato menimo, da tudi sedanji protikonstitucijski zistem ne bo trajal dolgo. Mi prenehujemo z izdajanjem tega lista v trenutku žalosti, ko se vrsté najhujši dnevi. Bog občuvaj Srbijo!»

Iz Zemuna pa javljajo, da se od tam širijo na tisoče izvodov knjižice, ki je izšla pod imenom: »Ven s ptujcem!« Ta tujec sta Milan, ki je romunskega pokoljenja, in ministerski predsednik Gjorgjevič, ki je baje grškega pokoljenja. Knjižica pravi, da dinastija Obrenović se bliža svojemu koncu. Veči dve stranki — radikalna in liberalna — ne podpirati več dinastije. Narod se mora pripraviti na svojo odrešitev. Povsodi je opažati agitacijo.

Ker se je raznesla govorica, da se radikalni vodja Tajić povrača v Srbijo, da-si je bil in contumaciam obsojen na 20 let, izdala je policija ukaz oblastim na meji, naj ga zaloté in zapro. Tajić je najljubejši sovražnik Milanov.

Uboga Srbija, zares! Bog ve, kaki hudi časi se jej bližajo! In to vse radi lehkoživstva jedne same osebe!

Domače vesti.

Izjava. Ker čujemo, da so se nekaterniki izpodtikali na tem, da na večerajšnji veselici »Del. podp. društva« ni bilo zastopano uredništvo »Edinost-«, prositi moramo že enkrat javno slavno občinstvo sploh in seobno pa slavna društva, da bi ista blagoizvolila vendar upoštevati razmere pri tem listu, upoštevati dejstvo, da je malone vse breme, uredniško in korektorjevo, na jednem samem človeku in da je tudi ta jeden človek le iz mesa in krvi in ne iz železa, da tudi človek potrebuje vsaj nekoliko odduška in da ima tudi ta človek svojih svetih dolžnosti do svoje rodbine, katerih dolžnosti pa — ravno vsled omenjenih razmer — ne more spolnjevati drugače, nego ob nedeljah.

Uredništvo tega lista je gotovo rado na uslugo slavnim društvom, ker ve, kaj in koliko pomenjajo ista za našo narodno stvar, ali — brez zamere! — tudi to uredništvo ima zavest, da hodi skoro do skrajne meje v uporabljanju duševnih in fizičnih sil, tako, da bi že smelo zahtevati od slovenske javnosti, in od slavnih društev še posebej, poleg kritikovanj in zahtevanj tudi nekoliko — obzirnosti. Če pa meni slovenska javnost, da more in sme zahtevati — še več od slovenskega urednika, pa naj pove to gospodom, ki imajo kaj besede pri tem listu: poskrbite nam sposobnih ljudi! A sedanji ljudje imajo toliko rodoljubnega čuta v sebi, da bodo vedeli, kaj jim je storiti ter — pojdejo!

Preziranje do skrajnosti. »Soča« piše: »Edinost« je opisala slavnost v Branici tako, kakor je izvestna stran zaslužila. K preziranju, katero se je izvršilo o tej priliki, povemo »Edinosti« še to: Niti gosp. Flor. Čehovin, v čegar hiši se je vršil banket, in katerega bi se bilo spodobilo počastiti prav iskreno, ni bil navzoč na banketu, ker so prostore zasedle razne gospé! Ste slišali?!«

In potem dalje: »Slovenci gledé na braniško slavnost so bili dobri, dokler se jih je potrebovalo, potem so služili za — stafažo. — »Der Mohr hat

seine Schuld gethan, der Mohr kann gehen!« Tako so mislili v nedeljo nekaterniki.»

Občni zbor kmetijske podružnice v Rojanu. V nedeljo dne 28. t. m. priredi kmetijska podružnica v Rojanu svoj prvi občni zbor po pravilih, katera so že potrjena od visoke e. k. vlade.

Ni treba povdarjati, kolike važnosti je za rojanski okraj ustanovitev kmetijske podružnice, katera bodi krepek branik proti prodirajočemu tujstvu na našem gospodarskem polju. Ako pregledamo, koliko nam je v tem pogledu ugrabilo zemljelačno tujstvo in da še vedno steza svoje prste, da bi potegnilo na-se vso slovensko last v okolici tržaški — tedaj se nam mora vzbuditi britka nevolja in opravičen srd nad požrešnostjo tujinstva. Zbuditi pa se nam mora tudi ves pogum, da nastopimo vroči boj za svojo pedenj zemlje in da preženemo zmaja tja, od koder je prišel. Slovenec, ako ljubiš svojo rodno prst, ne pusti, da ti jo izpuli iz rok tujec; ne z gorjačo, ne po sili, marveč junaško se bojuj, da se vzdržiš in ostaneš svoj gospod vzlic sovražnikovi premoči. Ako se pripeti, da nas izrineta Lahon in žid tudi iz Rojana, z Grete in iz Barkovelj, prav gotovo je, da nikdar in nikoli več ne bo Slovenec tukaj gospodar!

Zatorej Rojanci, in Vi, kar Vas je okoli Rojana: Gretarji in Piščanci in Vi vrli Barkovljani, vsi se združite na skupni boj proti sovražniku, da združenimi močmi odbijemo naval neprijateljev in rešimo vsaj to, kar še ni izgubljeno!

Kmetijska podružnica bodi mogočen ščit našemu domačemu gospodarstvu, ob njo se razbijaj vsaki poskus tujinstva, prodreti v našo last. Kmetijska podružnica nas združi vse pod varno domačo streho in pod to streho se nadalje složimo in jačimo za boljši in boljši napredek v kmetijskem gospodarstvu. Pridite torej vsi, kar Vas premore le količkaj svojega, in tudi vsi, ki se zanimate za domače kmetijstvo dne 28. t. m. na prvi občni zbor novoustanovljene podružnice. Glavni odbor tržaške kmetijske družbe je uredil tako, da se članarina za vso okolico po razmerah imetja členov primerno zniža in se omogoči tudi revnišemu kmetu, da postane členom te prekornostne naprave. Torej skupaj na skupno delo, da bo imelo korist in dober vpeh! Dnevni red in kraj, kjer bode občni zbor, objavimo še tekom tega tedna.

Začasni odbor.

Prva veselica v Lonjeru. Pišejo nam: Predminolo nedeljo sem dolgo ugibal, na katero veselico naj bi šel, v Rojan ali v Lonjer, kajti tu in tam se je priredila v dobrodelen namen. Slednjič sem se odločil za Lonjer; bil sem namreč radoveden, kake pevske moči ima menda najmlajše pevsko društvo v okolici.

Dvorišče konsumnega društva bilo je zelo ukusno odičeno slovenskimi in cesarskimi zastavami. Na veselici se je zbralo posebno obilo domačega ljudstva, kar mora še posebno veseliti vsakega rodoljuba, kajti ljudstvu so namenjene take zabave, na katerih se izobražuje in plemeniti sree; iz mesta se je udeležilo veselice precej rodoljubov, »Slovensko pevsko društvo« je došlo v lepem številu.

Lonjerski pevski zbor je nastopil v 4 točkah. Dasi to ni mnogoštevilen, vendar smo ž njim lahko zadovoljni, kar se tiče kvalitete. Pohvalno se mora omenjati posebno dobro nijansiranje, kar dokazuje dobro šolo. Glasovi v občé so dobri in čisti. Izvajale so se vse točke povoljno, posebno pa je ugajala pesem »na Nehaju gradu«. Ako bi imeli kaj prigovarjati, bilo bi, da so basi prešibki proti tenorjem, da bi se morali glasovi malo bolj harmonično zlivati jeden v drugega in da je za sedaj še število zbora malo prešibko, ali poleg vseh teh nedostatkov, ki pa se dajo s časom lahko odpraviti, treba izreči pevovodji g. Razmu vse priznanje, ker je mnogo dosegel v sedanjih razmerah. Krasno, pravim povdarkom in čutilom je deklamovala gdč. Čokova Gregorčičeva »Domovini«. Da so znani gg. barkovljanski diletantje, posebno pa g. Ražem, s svojim humorjem rešili častno svojo nalogo in zabavali občinstvo, ni treba naglašati posebej. Med veselico in k plesu po istej je svirala veteranska godba gosp. Majcena skoraj izključno slovanske komade.

H koncu še par besedij. V dopisu iz Lonjerja v zadnjem »Briveu« bilo je rečeno, da vsaka vas v okolici ima svoje narodno ognjišče, z nedeljsko veselico da se položi temelj takemu ognjišču tudi v Lonjeru. Tudi če ste prišli malokasno in če vam je bilo, Lonjeri, tudi nemogoče dosedaj javno na-

stopiti, stopite pa sedaj toliko bolj čvrsti, ko je začetek storjen, v vrsto drugih društev v mestu in okolice, pustite vse osebnosti in malenkosti, ki so vas razdvajale, ena misel naj vas vodi na poti, na katero ste stopili, rešitev Slovenije iz sedanjih nesrečnih odnošajev!

Na svidenje! — mogoče na Proseku?! kjer bode skorej gotovo zbrano Slovenstvo Trsta in okolice, in pokažite dejansko, da ste stopili tudi vi v bojne vrste! Naprej zastave Slave! N. K.

Vseslovenska delavska slavnost. — Vspored vseslovenskega shoda kršč.-socijalnih delaveev in slavnosti blagoslovljenja zastave »Slov. kršč. socijalne zveze« se je določil tako-le: V soboto, dne 17. septembra: Ob polu 8. uri zvečer sijajna bakljada po mestu z godbo, serenada presvetlemu gosp. knezoškofu in blagorodni kumici gospoj Polakovi. Po serenadi priredi na vrtu Virantove restavracije »Slov. krščansko-socijalna zveza« večer na čast došlim gostom. V nedeljo, dne 18. septembra: Ob 8. uri zjutraj zbero se društva na Turjaškem trgu pred »Katoliškim Domom«, odkoder odkorakajo z godbo na čelu v nunsko cerkev. — Blagoslovljenje zastave, govor, sv. maša. — Odhod po mestu. — Slavnostno zborovanje v veliki dvorani »Katoliškega Doma«. — Skupni obed pri »Virantu«. — Po obedu ogledovanje mesta. — Ob polu 4. uri popoldne na okrašenem Virantovem vrtu velika ljudska veselica v proslavo jubileja Njegovega Veličanstva cesarja s sodelovanjem raznih pevskih društev, godb, prologom, slavnostnim govorom, šaljivo loterijo itd. — Vstop udom slavnih društev brezplačen. Podrobni vsposed sledi. — Slavna društva se prosijo, da nemudoma naznanijo svojo udeležbo in točno zabeležijo število udeležencev in čas dohoda glavnemu tajniku, g. Luki Smolnikarju, stolnemu vikarju v Ljubljani. Udeleženci, ki žele prenočišča, naj to naznanijo pravočasno. Društva, ki imajo zastave, naj naznanijo, ako se slavnosti udeležé z zastavo. Slavna pevška društva se opozarjajo, da morajo pevske točke, katere nameravajo peti, tudi naznaniti poleg udeležbe pristojnim oblastvom. Prosijo se, da pevske točke ob jednem naznanijo tudi pripravljalnemu odboru. Če kako društvo pomotoma ni prejelo vabila, prosimo je oproščenja in blagohotnega obveščanja. Na naši slavnosti bo vsakdo dobrodošel, kdor slovensko čuti in pošteno misli. Slavnost naša bodi slavnost slovenskih mas. Za posamnike veljajo objave v časopisih. Na svidenje 17. in 18. septembra v Ljubljani!

Slavnostni odbor.

Brzjavni in telefonski promet meseca junija 1898. — Na e. kr. brzjavnih postajah poštnega ravnateljstva tržaškega bilo je meseca junija 1898 in sicer

na Primorskem:

oddanih	41214
došlih	49089
tranzitujočih	128829

vseh brzjavk 219132

od teh jih odpada na Trst sam:

oddanih	27228
došlih	32771
tranzitujočih	115511

vseh brzjavk 175510

na Kranjskem:

oddanih	8500
došlih	10208
tranzitujočih	17507

vsih brzjavk 36215

Telefonski promet:

a) V interurbanem telefonskem prometu bilo je pogovorov v istej dobi:

v Trstu	1405
» Opatiji	253
» Pulju	131
» Ljubljani	179

b) V lokalnem prometu govorilo se je:

v Trstu	220000 krat
» Pulju	5481 »
» Gorici	4154 »
» Opatiji	1116 »
» Ljubljani	8544 »

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani

so od 15. julija do 5. avgusta poslali: Slavna »Kmetška posojilnica ljubljanske okolice« v Ljubljani 40 gld. — Slavna »Narodna Tiskarna« v Ljubljani 50 gld. — Moška podružnica v Mariboru po g. prof. Bl. Mateku 102 gld. 95 kr.; da-

rovali so: po 10 gld. gospodje: dr. J. Glačnik, odvetnik; volitev pok. prof. Muršeca. — Po 5 gld. gospodje: Bohine, stolni župnik; dr. Ferk, zdravnik; Hribovšek, kanonik; Orožen, stolni prošt. Po 2 gld. gospodje: Jerovšek, prof.; Kavčič, prof.; dr. Križonič, kanonik; dr. Medved, prof.; dr. Mlakar, kanonik; dr. Pajek, kanonik; dr. Trtnik, prof.; Žitek, prof. Po 1 gld. gospodje: Bahovec, poštni oficijal; Belč, potovalni učitelj; dr. Bezjak, prof. Šižek, kaplan; Divjak, uradnik; Dolenc, trgovec; dr. Dominkuš, odvetnik; dr. Firbas, notar; Frangeš, gostilničar; Holuša, železniški uradnik; Hribnik, spirital. (Pride še).

Zopet e. k. pošta! Prijatelj nam piše: Te dni sem šel na e. k. pošto pri javnem vrtu. Oddal sem poštno nakaznico v slovenskem jeziku. Gospod uradnik (z eno zvezdo) se je neolikano zadr nad mano, reši: »Kosa e kvesto, mi no kapišo sta lingua?!« Na moj prigovor, v katerem sem povedal gospodu, da na uradu v Trstu morajo umeti tudi slovenski, se mi je zagrozil, reši: »Za sedaj naj bode, sprejemem, toda ne nosite mi več takih stvari, ker Vam jih gotovo — vrnem!!!« Moje menenje je, da imajo naši gospodje e. k. uradniki kako tajno ali — javno šolo, kjer se, mesto da bi se učili dež. jezikom — učijo zabavljanju in žaljenju vsega, kar je slovansko! To je, seve, le moje menenje, postane pa lahko tudi občno menenje, ako se tem velikim in mogočnim gospodom ne stopi na pot! Sitnež!?

Prilpovedka o možu in kavli. V soboto zjutraj je ulovila finančna straža nekega delaveca v svobodni luki, ko je z voza, naloženega z zaboji kave, mirno kradel žlahtna zrna ter si jih tlačil za srajeo. Ko so ga spravili na ondašnji policijski inspektorat ter ga preiskali, našli so pri njem okolo 3 1/2 klg. kave v raznih žepih in pod srajeo. Ker so ga zasačili že večkrat, ko je kradel, spravili so ga v zapor.

Zadušil se je v soboto zjutraj mali 2letni Rudolf Bajc. Igral se je in z veseljem je gledala srečna mati nanj ter poslušala njegove nežne vzklie. Toda na enkrat je obmolnil otrok. Ker se je materi čuden zdel ta molk, pogledala je skrbno za njim in v svoj strah našla ga je ležečega na tleh, vijočega se od bolečine, ker mu je zmanjkala sapa. Igral se je bil mali Rudolf z velikim strokom fižola. Požrl je istega nehoté, ali ostal mu je v v grlu. Nesli so dečka hitro na zdravniško postajo, toda prinesli so ga tjakaj že zadušenega.

Koledar.

Danes v ponedeljek 22. avgusta: Timotej, m.: Hipolit, šk. Jutri v torek 23. avgusta: Filip Ben., sp.: Bogovoljka.
Solčni: Lunin:
Izhod ob 4. uri 55 min. Izhod ob 11. uri 3 min.
Zahod " 7. " 9 " Zahod " 8. " 15 "
Ta je 35. teden. Danes je 233. dan tega leta, imamo torej še 132 dni.

Različne vesti.

Ne navadna bolezen. Ruski zdravniški list »Vrač« javlja iz Moskve: Neka kuharica je dobila slučajno v roke kos papirja za zamotanje ter ga stavila v usta in pojedla. Na to je dobila tak tek za popir, da ni hotela ničesar drugega jesti, nego papir za zamotanje. Ako se jej je to vskratilo, postala je žalostna. Mesto papirja, ki ima ukus po pesku, počela je jesti pesek, in to zmirom več in več, dokler ga ni pojedla celo vedro. Vsled tega se je ustavilo probavljanje in ona se je posušila do kosti. Prišla je v moskovsko bolnišnico, kjer so jo s časom ozdravili, da nima več želje ni po papirju, ni po pesku.

Kako živi 100letni človek! V Auzinu na Francoskem živi sedaj 100-letni starček, ki je tako zdrav, da je uverjen, da doživi še 130. leto. Jean Baptist Dubois — tako se zove ta starček — trdi, da mora biti človek zdrav, ako živi kakor on. Dubois pokadi pipico tobaka, čim ustane, potem pojé skledico mleka z kruhom. Opoludne jé dobro in popije dve čaši vina, a potem črno kavo. Zvečer zopet kaj založi in popije več vina nego opoludne, a potem se oddahne nekaj v družinskem krogu. Najraje se bavi z vrtnarstvom, sem in tja ziba svojega unuka ter mu zapoje kaj, da zaspi.

Narodno gospodarstvo.

Trgovski podatki.

Píše Jos. Ulčakar.

Surov petrolej (nafta), ki mora imeti vsaj 0.83 spec. težje, se uvaža v nalašč zato pripravljenih parnikih (Tangs, Cisternenschiffe), ki imajo velike rezervoarje, iz katerih se potem ta tekočina izpraznjuje z sesalkami (pumpami).

Čiščenje ali rafiniranje obstoji v tem, da se nafta destilira (=kuha) in sicer v velikih kotlih pod pritiskom vode.

Rafinirani petrolej se razpošilja istotako v posebnih ladijah (tangsi), posebnih vagonih (cais-seaux), sodih (barrels), ali pa v zabojčkih iz pločevine (eamstres), ter mora biti »normalno čist« (standard white).

Kadar se pošilja v »tangsi« ali vagonih, se fakturira samo blago; če je petrolej v sodih ali pa v zabojih, je cena označena za »netto«, ali istej ceni so pridejani troški za sod ali zaboj — da mora kupec kupno ceno plačati. Računa se pa tara: za sode 20%, za zaboje pa okrog 6 kg. (zaboj tehta kosmato 35 kg., čisto 28.9 kg.) V zabojčkih se pošilja v Bosno-Hercegovino, Dalmacijo, Tirol — sploh v take kraje, kjer se mora blago nositi.

V Trstu in na Reki so cene označene za 100 kg. netto navadno brez soda; na Dunaju pa za 100 kg. netto z sodom vred, carina všteta, na Francozskem in Nemškem pa za 50 kg. v dotični valuti, v Nemčiji navadno brez carine; Italija označuje za 100 kg.; Rusija naznanja ceno petroleja v kopejkah za 1 pud (16.38 kg.). Severna Amerika pa v cents za 1 gallon (2.8 kg.); gallon za tekočine je od onega za suhe reči različen.

Carina znaša za nafto gld. 2.5 v zlatu, za rafinirano blago pa gld. 10 v zlatu, ali o kalkulaciji je treba paziti, kajti tara pri sodih znaša 20%, kakor je gori omenjeno, carinski uradi jo pa računajo le 18%.

Mnogokrat so cene označene tudi za surovo blago (nafto), kar pa je direktnega pomena le za rafinerije.

Zadnje vesti.

Budimpešta 22. Tu sodijo, da na predstojehih konferencah vendar pride do kakega sporazumljenja, ker je avstrijska vlada pripravljena, da privoli v nadaljnje koncesije. Konference se prično 24. Bržkone se kriza reši na Ogerskem parlamentarnim potom, v Avstriji pa na podlagi § 14.

Budimpešta 22. Neki člen nemškonačijonalne stranke je rekel jednemu sotrudnikov lista »Pesti Naplo«, da smo v Avstriji na predvečer velikih dogodkov. Grof Thun da bi hotel odpraviti jezikovne naredbe, ali naleta na velike težave. Vsakako pa hoče odpraviti jezikovne naredbe še le potem, ko bode imel gotovost, da radi tega ne pride češka obstrukcija.

Budimpešta 22. Neki tukajšnji list javlja, da pokliče cesar k sebi nekatere člene ustavoverne stranke, da se pogovori žnjimi, ter da jih dovede do tega, da vsprejmejo nagodbene provizorij.

Praga 22. Državni poslanec dr. Slama je izjavil na shodu volileev, da čim bi vlada odpravila jezikovne naredbe, bi Čehi uprizorili v parlamentu opozicijo, kakoršne je še ni bilo nikjer na svetu. Govornik je gotov, da finančni minister dr. Kaizl ne pripusti take krivice. Če bi se pa isti dal pregovoriti, začne se boj tudi proti njemu, kakor proti vsakemu sovražniku naroda.

Rim 22. Prefekt propagande je doposlal samostanom v Palestini navodila, kako se imajo vesti povodom potovanja nemškega cesarja v sveto deželo. Počastiti morajo cesarja, toda tako, da ne užalijo Francije, ki uživa pravico posebne protekcije nad katoliki na Vztoku.

Rim 22. Ministerski predsednik in kralj sta ozvolovljena radi besed posl. Ville proti Avstriji. Sosebno pa še sedaj, ko se bližajo jubilejne slavnosti cesarja Fran Josipa. Sicer pa ne bode imel ta dogodek nikakih posledic.

Konsumno društvo pri Sv. Ivann išče krčmarja

preko kaveije od 100 gld. — Prednost imajo oni, ki nimajo otrok ali pa z odraslimi otroci.

Zahvala.

Vsem onim, ki so nepozabnemu

Ivanu Gulin-u

skazali poslednjo čast, sosebno pa množici poznanih narodnjakov, ter gospodu dežel-nemu poslancu Franu Dollenzu in Albori ml., izrekamo iskreno zahvalo.

Žalujoča rodbina.

TRŽNE CENE.

(Cene se razumejo na debelo in s carino vred).

Domači pridelki.		Od for.	do for.
Fizol: Koks	100 K.	—	—
Mandoloni	"	—	—
svetlorudeči	"	—	—
temnorudeči	"	—	—
kanarček	"	—	—
bohinski	"	—	—
beli veliki	"	—	—
" mali	"	7.50	—
zeleni dolgi	100 K.	—	—
" okrogli	"	—	—
mešani hrvatski	"	6.50	6.75
" štajerski	"	—	—
Maslo fino štajersko	"	—	—
Ječmen, št. 10	"	11	—
" " 9	"	11.75	—
" " 8	"	13.75	—
Zelje, kranjsko	"	8	—
Repa,	"	—	—
Krompir, štajerski	"	—	—
Proso, kranjsko	"	10.75	—
Leča, kranjska	"	—	—
Špeh.	"	60	61
Mast.	"	57	58
Kava, Mocca	"	150	152
Ceylon Plant. fina	"	158	160
Portorico	"	150	154
Guatemala	"	103	105
San Domingo	"	104	105
Santos najfineji	100 K.	91	92
" srednjefini	"	87	88
" srednji	"	82	83
Santos navadni	"	78	80
Sladkor, Centrifugal I. vrste	"	37.25	—
" Centrifugal II. vrste	"	36.50	—
Concassé	"	38.50	—
v glavah	"	38.25	38.75
razkosani	"	38.75	39
Riž, italijanski fini	"	21.50	22
italijanski srednji	"	20.50	21
Japan, fini	"	20	20.25
Raugoon, extra	"	15	15.25
" I.	"	14.25	14.50
" II.	"	11.25	11.50
Petrolej ruski, v sodih	"	18	18.25
" zabojih od 29 klg.	"	6.60	6.75
Olje, italijansko najfineje	"	69	70
italijansko srednjefino	"	62	63
bombažno amerik.	"	28.50	29.50
Malaga	"	38	39
Limon mesinski	zaboj	6	8
Pomaranče mesinske	"	—	—
Mandeljni dalmatinski	"	—	—
Bari	"	88	89
Pinjoli	"	78	80
Rožlči dalmatinski	"	—	—
" puljski	"	—	—
Smokve puljske	"	—	—
" grške v vencih	"	16.50	17
Sultane	"	54	57
Vamperli novi	"	30	31
Cibebe	"	—	—
Polenovke, srednje velikosti	"	44	45
" velike	"	—	—
" male	"	39	40
Slaniki v velikih sodih	"	—	—
" v 1/2 "	"	—	—
Žveplo najfineje	"	6.20	6.30
Modra gallea	"	22	22.50

Kolesar, a ne prodajalec naj sodi o kolesu

Kdor želi omisliti si v resnici

kolo najboljšje vrste
od sloveče originalne znamke

„Styria“ v Gradcu,

— naj se obrne do —

L. Colobig v Trstu,
ulica Commerciale št. 1, telefon št. 341.
Glavni zastopnik za:
Trst, Primorsko in Dalmacijo.

V prodajalnici mrtvaških predmetov

G. MONTANELLI-JA

Ponte della Fabbra in Via Torrente

se dobiva

izbrana priprava za male in odrasle. Vsakovrstne mrtvaške krsto. Venci in evetlice za pogrebe. Venci iz biserov. Sveče iz voska in drugi pogrebni predmeti po najugodnejših cenah.